

vil jo give Anledning til at tale om dette, det eneste helt klare Punkt af Statsministerens Udtalelser.

Statsministerens Udtalelser om den Politik, som Regeringen vil følge i det sønderjydske Spørgsmaal, var derimod meget uklare, meget lidet oplysende. Der er offentliggjort forskellige Udtalelser af Statsministeren om det samme Spørgsmaal, og navnlig har Statsministeren udtalt sig til en Interviewer ved det svenske Blad „Dagens Nyheter“ om Stillingen til det sønderjydske Spørgsmaal. Denne Udtalelse er blevet optrykt i et af de Blade, som støtter Regeringen, nemlig „Nationaltidende“, og betegnes som „en betydningsfuld Udtalelse af Statsministeren“. Jeg har nu udtrykkelig Grund til at antage, at Statsministeren ikke vedkender sig disse Udtalelser, og det forekommer mig, at det er ønskeligt, hvis jeg har Ret heri, at dette bekræftes overfor Offentligheden; thi de Udtalelser, som saaledes bliver lagt Statsministeren i Munden, og som bliver betegnet som betydningsfulde, er af en højst ejendommelig Karakter. Den vedkommende Korrespondent spurgte Statsministeren, om den nye Regering betragtede den stædfundne Afstemning i 2den Zone som definitiv, og der fortsættes saa i Bladet: „Herpaa svarede Statsministeren med Eftertryk: En Afstemning, der er blevet ordnet paa en saa ugunstig Maade for Danskerne, som er sket under saa stærkt Valgtryk og paa Grundlag af saa ufuldstændige Valgbestemmelser, kan ikke betragtes som endegyldig“. En saadan Udtalelse om den stædfundne Afstemning vilde, hvis den bekræftedes og virkelig var brugt af Statsministeren, kunne betegnes ikke blot med Udtrykket „betydningsfuld“; thi Afstemningen er, som bekendt, i Slesvig blevet ordnet for det første i nøje Overensstemmelse med den danske Rigsdags enstemmige Ønske, og dernæst er den blevet gennemført af de allierede Magter gennem en international, dels allieret, dels neutral Kommission, som har overvaaget den; og ganske kort før denne Afstemning i 2den Zone fandt Sted, udtalte den samlede Rigsdag enstemmigt sin Tillid til den Afgørelse, som Kommissionen paa Grundlag af denne Afstemning vilde tage. Det maatte derfor synes ganske utænkeligt, at Statsministeren havde udtalt sig om den Afstemning, som Landet selv havde begæret, og som de allierede havde overvaaget, paa en saadan Maade, at han ikke kunde betragte den som endegyldig. Jeg skulde tro, det havde været

saerdeles hensigtsmæssigt, om denne Udtalelse var blevet dementeret, uden at en direkte Opfordring havde været nødvendig. Dernæst fortsætter den vedkommende Korrespondent med at spørge Statsministeren om, hvorledes han stillede sig til de Henvendelser, som vilde blive gjort af den Deputation, der for nogle Dage siden rejste til Paris; og herom siges der fra Statsministerens Side: „Vi kan ikke paa Forhaand gøre os solidariske med alt, hvad denne Deputation kan komme til at kræve“. Om det Forhold, som der her sigtes til, tror jeg; det vilde være ønskeligt, at Regeringen vilde meddele Rigsdagen noget. Rigsdagen har jo ingen Meddelelse faaet herom; i det slesvigske Udvalg har der paa Foranledning af offentliggjorte Forespørgsler været ført en Forhandling, men intet Referat af den er blevet meddelt. Imidlertid fremgaar det af andre, for Offentligheden tilgængelige Oplysninger, at Professor Vinding Kruse er sendt til Paris med et Mandat. Hvori dette Mandat bestaar, foreligger ikke klart for Offentligheden. Hvis den Udtalelse, som her lægges Statsministeren i Munden, er rigtig gengivet, at altsaa Regeringen ikke paa Forhaand kan gøre sig solidarisk med alt, hvad den mellemslesvigske Deputation kan komme til at kræve, kan Mandatet altsaa ikke gaa ud paa at understøtte den mellemslesvigske Deputation i alt, hvad denne maatte fremsætte; men det synes, som om der alligevel er givet et Mandat til at støtte den, og det vilde derfor være naturligt, om Statsministeren meddelte Rigsdagen, hvad den mellemslesvigske Deputation har ønsket at fremsætte i Paris, og hvad af det, den ønskede at fremsætte, den danske Regering har ønsket at støtte. Korrespondenten til „Dagens Nyheter“ spørger endvidere, om det er Regeringsens Agt at gribe positivt ind i de Forhandlinger, som skal føres, og der lægges da her Statsministeren følgende Udtalelse i Munden: „Vi vil i Paris give en Fremstilling af de Omstændigheder, som viser, at den stædfundne Afstemning er et fejlagtigt Udtryk for Folkemeningen. Nogen Tale om en ny Afstemning kan der ikke nærmest fra vor Side blive Spørgsmaal om. Det er Kommissionens Sag at træffe Afgørelse derom“. Jeg vil formode, at denne Udtalelse, som atter viser tilbage til Bemærkningerne om Afstemningen, heller ikke er nøjagtig, og at Statsministeren vil sige os, hvad han virkelig har udtalt; men i Bemærkningen ligger der yderligere noget, hvorom der andetsteds er sket Antydning,